

“मीठे बच्चे- तिमीले दिलदेखि बाबा-बाबा भन्यौ भने खुशीमा रोमाञ्च खडा हुन्छ, खुशीमा रत्यौ भने मायाजित बन्छौ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूलाई कुन एउटा कुरामा मेहनत लाग्छ, जुन खुशी र यादको आधार हो ?

उत्तर:- आत्म-अभिमानी बन्नमा नै मेहनत लाग्छ, तर यसैबाट खुशीको पारा चढ्छ, प्यारो बाबाको याद आउँछ। मायाले तिमीलाई देह-अभिमानमा ल्याइरहन्छ, शक्तिशालीसँग शक्तिशाली भएर लडाईं गर्छ, यसमा अल्मलिनु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! मायाको तुफानसँग नडराऊ, केवल कर्मेन्द्रियद्वारा कुनै विकर्म नगर।

ओम् शान्ति। रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ वा शिक्षा दिइरहनु भएको छ, पढाइरहनु भएको छ। बच्चाहरूले जान्दछन्- पढाउनेवाला बाबा सदैव देही-अभिमानी हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ नै निराकार, देह लिँदै लिनुहुन्न। पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न। बाबा सम्झाउनुहुन्छ तिमी बच्चाहरूले म जस्तै आफूलाई आत्मा सम्झनु छ। म हुँ परमपिता। परमपिताको देह हुँदैन। उहाँलाई देही-अभिमानी पनि भनिँदैन। उहाँ त हुनुहुन्छ नै निराकार। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो आफ्नो देह छैन। तिमीलाई त देह मिल्दै आएको छ। अब म समान देहबाट अलग भएर आफूलाई आत्मा सम्झ। यदि विश्वको मालिक बन्नु छ भने अरू कुनै मेहनतको कुरा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- देह-अभिमानलाई छोडेर म समान बन। सदैव बुद्धिमा याद रहोस् हामी आत्मा हौं, हामीलाई बाबाले पढाइरहनु भएको छ। बाबा त निराकार हुनुहुन्छ, तर हामीलाई कसरी पढाउनुहुन्छ ? यसैले बाबा यस तनबाट आएर पढाउनुहुन्छ। गौमुख देखाउँछन् नि। अब गाइको मुखबाट त गंगा निस्कन सक्दैन। मातालाई पनि गौमाता भन्दछन्। तिमी सबै गाई हौ। यी ब्रह्मा त गाई होइनन्। मुखद्वारा ज्ञान मिल्छ। बाबाको गाई त छैन नि, साँढेमा पनि सवारी देखाउँछन्। उनीहरूले त शिव शंकर एकै भनिदिन्छन्। तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझेका छौ- शिव शंकर एकै होइनन्। शिव त हुनुहुन्छ नै उच्चभन्दा उच्च फेरि हुन् ब्रह्मा-विष्णु-शंकर। ब्रह्मा हुन् सूक्ष्म वतनवासी। तिमी बच्चाहरूले विचार सागर मन्थन गरेर प्वाइन्ट निकालेर सम्झाउनुपर्छ र निडर पनि बन्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई नै खुशी छ। तिमी भन्छौ- हामी ईश्वरका विद्यार्थी हौं, हामीलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ। भगवानुवाच पनि छ- हे बच्चाहरू ! म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउनको लागि पढाउँछु। सेन्टरमा जान्छौ, जहाँ गए पनि बुद्धिमा छ- बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। जो अहिले हामी सेन्टरमा सुन्छौ, बाबाले मुरली चलाउनुहुन्छ। बाबा, बाबा भनिराख। यो पनि तिम्रो यात्रा भयो। योग शब्द सुहाउँदैन। मनुष्य अमरनाथ, बट्टीनाथ यात्रा गर्न पैदल जान्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरू त जानु छ, आफ्नो घर। तिमी जान्दछौ- अब यो बेहदको नाटक पूरा हुन्छ। बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई लायक बनाएर लिएर जानको लागि। तिमी स्वयं भन्छौ, हामी पतित हौं। पतितले कहाँ मुक्ति पाउँछ र। बाबा भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू ! तिमी पतित बनेका छौ। उनीहरूले शरीरलाई पतित सम्झिएर गंगामा स्नान गर्न जान्छन्। आत्मालाई त उनीहरूले निर्लेप सम्झन्छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मूल कुरा हो नै आत्माको। भन्छन् पनि पाप आत्मा, पुण्य आत्मा। यो शब्द राम्रोसँग याद गर। बुझ्नु र बुझाउनु छ। तिमीले नै भाषण आदि गर्नु पर्छ। बाबा त गाउँ गाउँमा, गल्ली गल्लीमा जानुहुन्न। तिमी घर-घरमा यो चित्र राखिदेऊ।

८४ को चक्र कसरी फिर्छ । सिँढीमा बडो स्पष्ट छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— सतोप्रधान बन । आफ्नो घर जानु छ, पवित्र नबनिकन घर जान जाँदैनौ । यही चिन्ता लागिरहोस् । धेरै बच्चाहरूले लेख्छन्— बाबा हामीलाई धेरै तुफान आउँछन् । मन्सामा धेरै खराब विचार आउँछन् । पहिले आउँदैन्थ्यो । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी यस्तो विचार नगर । पहिले तिमी कहाँ कुनै युद्धको मैदानमा थियौ र । अहिले तिमीलाई बाबाको यादमा रहेर मायामाथि जित पाउनु छ । यो घरी-घरी याद गरिराख । गाँठो बाँध । जसरी माताजीहरूले गाँठो बाँध्दछन्, पुरुषहरू फेरि नोट बुकमा लेख्छन् । तिम्रो त यो ब्याज राम्रो निशानी छ । हामी राजकुमार बन्छौं, यो हो नै भिकारीबाट राजकुमार बन्ने ईश्वरीय विश्व विद्यालय । तिमी राजकुमार थियौ नि । श्रीकृष्ण विश्वको राजकुमार थिए । जसरी इंग्लैन्डको पनि प्रिन्स अफ वेल्स भनिन्छ । ती हुन् हदका कुरा, राधे-कृष्ण त धेरै प्रसिद्ध छन् । स्वर्गको राजकुमार राजकुमारी थिए नि यसैले उनीहरूलाई सबैले प्यार गर्छन् । श्रीकृष्णलाई त धेरै प्यार गर्छन् । गर्नु त दुवैलाई पर्छ । पहिला त राधालाई गर्नुपर्ने हो । तर बच्चामा बढी प्रेम रहन्छ किनकि ऊ वारिस बन्छ । स्त्रीको पनि पतिमा प्यार रहन्छ । पतिको लागि भन्छन्— यी तिम्रो गुरु, ईश्वर हुन् । स्त्रीको लागि यस्तो भनिँदैन । सत्ययुगमा त माताहरूको महिमा हुन्छ । पहिले लक्ष्मी फेरि नारायण । अम्बाको कति सम्मान गर्छन् । ब्रह्माकी छोरी हुन् । ब्रह्माको यति छैन, ब्रह्माको मन्दिर अजमेरमा छ । जहाँ मेला आदि लाग्छन् । अम्बाको मन्दिरमा पनि मेला लाग्छ । वास्तवमा यी सबै मेलाहरू मैला बनाउनको लागि नै हुन् । तिम्रो यो मेला स्वच्छ बन्नको लागि हो । स्वच्छ बन्नको लागि तिमिले स्वच्छ बाबालाई याद गर्नु छ । पानीले कुनै पाप नाश हुँदैन । गीतामा पनि भगवानुवाच छ— मनमनाभव । आदि र अन्त्यमा यी शब्द छन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामीले नै सबैभन्दा पहिले भक्ति शुरू गरेका हौं । सतोप्रधान भक्ति फेरि सतो-रजो-तमो भक्ति हुन्छ । अहिले त हेर, माटो, पत्थर आदि सबैको गर्छन् । यो सबै हो अन्धश्रद्धा । यस समयमा तिमी संगममा बसेका छौ । यो उल्टो वृक्ष हो नि । माथि छ बीज । बाबा भन्नुहुन्छ— यस सृष्टिको बीज, रचयिता म हुँ । अहिले नयाँ दुनियाँको स्थापना गरिरहेको छु । कलमी लगाउँछु नि । वृक्षका पुराना पात झर्छन् । नयाँ नयाँ पात निस्कन्छन् । अहिले बाबाले देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहनु भएको छ । धेरै पात छन् जो मिक्स भएका छन् । आफूलाई हिन्दू कहलाउँछन् । वास्तवमा हिन्दू हुन् नै आदि सनातन देवी-देवता धर्मका । हिन्दुस्तानको वास्तवमा नाम नै हो भारत, जहाँ देवताहरू रहन्थे । अरू कुनै देशको नाम बदलिँदैन, यसको बदलिँदिएका छन् । हिन्दुस्थान भनिँदिएका छन् । बौद्धीहरूले यस्तो भन्दैनन्— हाम्रो धर्म जापानी वा चिनीयाँ हो । उनीहरूले त आफ्नो धर्मलाई बौद्धी नै भन्छन् । तिमीहरूमा कसैले पनि आफूलाई आदि सनातन देवी-देवता धर्मको भन्दैनन् । यदि कसैले भनिहाल्यो भने पनि उसलाई भन— त्यो धर्म कहिले र कसले स्थापना गरेका थिए ? केही पनि बताउन सक्दैनन् । कल्पको आयु नै लम्बा चौडा गरिँदिएका छन्, यसलाई अज्ञान अन्धकार भनिन्छ । एक त आफ्नो धर्मको बारेमा थाहा छैन, अर्को लक्ष्मी-नारायणको राज्यलाई धेरै टाढा लिएर गएका छन् यसैले घोर अन्धकार भनिन्छ । ज्ञान र अज्ञानमा कति फरक छ । ज्ञान सागर हुनुहुन्छ नै एक शिवबाबा । उहाँबाट मानौं एक लोटा दिन्छन् । सबैलाई केवल यो सुनाऊ— शिव बाबालाई याद गर्नुभने विकर्म विनाश हुन्छ । यो मानौं एक अञ्जुली पानी भयो नि । कसैले त स्नान गर्छन्, कसैले घडा भरेर लिएर जान्छन् । कोही सानो सानो लोटा लिएर जान्छन् । नित्य एक एक थोपा लोटामा भरेर, त्यसलाई

२०७२ मंसिर ०५ शनिबार २१-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

ज्ञान जल सम्भिएर पिउँछन्। बेलायतमा पनि वैष्णवहरू गंगा जलको घडा भरेर लिएर जान्छन्। फेरि मगाइरहन्छन्। अब यो त सारा पानी पहाडबाट नै आउँछ। माथिबाट पनि पानी गिराउँछन्। आजभोलि हेर ! भवन पनि कति उच्च १०० तलासम्म बनाउँछन्। सत्ययुगमा त यस्तो हुँदैन। वहाँ त तिमीलाई जमीन यति मिल्छ, कुरै नगर। यहाँ रहनको लागि जमीन छैन, त्यसैले यस्तो भवन बनाउँछन्। वहाँ अनाज पनि अथाह पैदा हुन्छ। जस्तै अमेरिकामा धेरै अनाज भयो भने जलाइदिन्छन्। यो हो मृत्युलोक। त्यो हो अमरलोक। आधाकल्प वहाँ तिमी सुखमा रहन्छौ। काल भित्र घुस्न सक्दैन। यसमा एउटा कथा पनि छ। यो हो बेहदको कुरा। बेहदका कुराबाट फेरि हदका कथाहरू बनाएका छन्। ग्रन्थ पहिले कति सानो थिए। अब त कति ठूला बनाइदिएका छन्। शिवबाबा कति सानो हुनुहुन्छ, उहाँको पनि कति ठूलो प्रतिमा बनाइदिएका छन्। बुद्धका चित्र, पाण्डवहरूका चित्र ठूलो ठूलो अग्लो बनाएका छन्। यस्तो त कोही हुँदैन। तिमी बच्चाहरूले त यो लक्ष्य उद्देश्यको चित्र घर-घरमा राख्नुपर्छ। हामी पढेर यस्तो बनिरहेका छौं। फेरि किन रुन्छौ? जो रुन्छन् उनीहरूले गुमाउँछन्। देह अभिमानमा आउँछन्। तिमी बच्चाहरू आत्मा अभिमानी बन्नु छ, यसमा नै मेहनत लाग्छ। आत्म-अभिमानी बन्नाले नै खुशीको पारा चढ्छ। प्यारो बाबा याद आउँछ। बाबाबाट हामी स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं। बाबाले हामीलाई यस भाग्यशाली रथमा आएर पठाउनुहुन्छ। रात-दिन बाबा-बाबा याद गरिराख। तिमी आधाकल्पका आशिक हो। भक्तले भगवानलाई याद गर्छन्। भक्त छन् अनेक। ज्ञानमा सबैले एक बाबालाई याद गर्छन्। उहाँ नै सबैको बाबा हुनुहुन्छ। ज्ञान सागर बाबाले हामीलाई पठाउनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूको त रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ। तुफान त मायाको आउँछन् नै। बाबा भन्नुहुन्छ— सबैभन्दा धेरै तुफान त मलाई आउँछ किनकि सबैभन्दा अगाडि म छु। मेरो पासमा आउँछ तब त मैले सम्भन्छु— बच्चाहरूको पासमा कति आउँछन् होला। अलमलिन्छन् होला। अनेक प्रकारका तुफान आउँछन्, जो अज्ञान कालमा पनि कहिल्यै आएका थिएनन्, ती पनि आउँछन्। पहिले मलाई आउनुपर्छ, नत्र त म बच्चाहरूलाई कसरी सम्भाऊँ। यी छन् अगाडि। बलवान् छन् त्यसैले माया पनि बलवान्सँग बलवान् भएर लडाईँ गर्छ। मल्लयुद्धमा सबै एकनाश हुँदैनन्। फस्ट, सेकेन्ड, थर्ड ग्रेड हुन्छन्। बाबाको पासमा सबैभन्दा धेरै तुफान आउँछन्, यसैले यी बाबाले भन्छन्— तुफानसँग नडराऊ। केवल कर्मेन्द्रियबाट कुनै विकर्म नगर। कसैले भन्छन्— ज्ञानमा आएपछि यो किन हुन्छ? यो भन्दा त ज्ञान नलिएकै राम्रो हुन्थ्यो, संकल्प नै आउने थिएन। अरे! यो त युद्ध हो नि। स्त्री सामुन्ने हुँदा पनि पवित्र दृष्टि रहोस्, सम्भन्नु छ— शिवबाबाको बच्चाहरू हामी भाइ-भाइ हौं फेरि प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान हुनाले भाइ बहिनी भयौं। फेरि विकार कहाँबाट आयो? ब्राह्मण हुन् उच्च चोटी। उनीहरू नै फेरि देवता बन्छन् त्यसैले हामी बहिनी भाइ हौं। एक बाबाको बच्चाहरू कुमार-कुमारी। यदि दुवै कुमार-कुमारी भएर रहेनन् भने फेरि भगडा हुन्छ। अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ। पुरुषले पनि लेख्छन्— मेरो स्त्री त मानौं पुतना हो। जवानहरूलाई त धेरै मेहनत हुन्छ। र, जसले गन्धर्वी विवाह गरेर एकसाथ रहन्छन्, कमाल छ उनीहरूको। उनीहरूको धेरै उच्च पद हुन सक्छ। तर जब यस्तो अवस्था धारण गरून्, ज्ञानमा तीक्ष्ण बनून्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) मायाको तुफानसँग डराउनु वा अलमलिनु छैन । केलव ध्यान राख्नु छ- कर्मेन्द्रियबाट कुनै विकर्म नहोस् । ज्ञान सागर बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ- यही खुशीमा रहनु छ ।
- २) सतोप्रधान बन्नको लागि आत्म-अभिमानि बन्ने मेहनत गर्नु छ, ज्ञानको विचार सागर मन्थन गर्नु छ, यादको यात्रामा रहनु छ ।

वरदानः- सन्तुष्टताको विशेषताद्वारा सेवामा सफलतामूर्त बन्ने सन्तुष्टमणि भव

सेवाको विशेष गुण सन्तुष्टता हो । यदि नाम सेवा छ तर स्वयं पनि डिस्टर्ब र अरूलाई पनि डिस्टर्ब हुन्छ भने त्यस्तो सेवा नगर्नु राम्रो हुन्छ । जहाँ स्वयंप्रति वा सम्पर्कमा आउनेहरूप्रति सन्तुष्टता छैन, त्यो सेवाले न स्वयंलाई फलको प्राप्ति गराउँछ न अरूलाई । त्यसैले पहिला एकान्तवासी बनेर स्व परिवर्तनद्वारा सन्तुष्टमणिको वरदान प्राप्त गरेर फेरि सेवामा आऊ अनि सफलतामूर्त बन्छौ ।

स्लोगनः- विघ्नरूपी पत्थरलाई तोड्नमा समय गुमाउने होइन, त्यसलाई हाई जम्प दिएर पार गर ।